

D E N P Á N Ě

Svátek Křtu Páně

10. ledna

neprodejně

K zamyšlení

Do společenství národa a víry byl mužský potomek v Izraeli přijímán obřízkou podobně, jako je dnes křtem člověk přijímán do společenství církve. A toto znamení nosil jako znamení smlouvy s Hospodinem po celý život na svém těle. Ježíšův křest v Jordánu byl ovšem něco zcela jiného. To bylo

slavnostní uvedení v úřad, nastolení Božího služebníka do veřejné služby. Začalo to pro nás dost nepochopitelně - Ježíš se zařadil do zástupu hříšníků, kteří přicházeli k Janu Křtiteli, vyznávali své hříchy a dávali se na znamení pokání ponořovat (pokřtít) do vod Jordánu. Ježíš, ač je bez hříchu, začíná svou veřejnou činnost tím, že se mezi hříšníky staví. A potom následují podivuhodné věci, které evangelista označuje slovy: otevřené, doslova protřené, nebe, Duch snášející se jako holubice, hlas o milovaném Synu. Slavnostnější intronizaci si nelze představit, zvláště když čteme tyto řádky očima židovských současníků. Protřené nebe, to byl sen proroků, je to okamžik, kdy se otvírá proud Božího daru lidem, zemi, celému stvoření. Ten, kdo je pomazaný Duchem, má nejvyšší poslání a pověření, jedná v samotné síle Boží, je to Mesiáš, jedinečný pomazaný Páně. Je to milovaný Syn, ztě-

lesnění věrnosti a bohumilosti v celém Izraeli.

Po takovémto úvodu bychom asi čekali po lidsku vítězné tažení do Jeruzaléma a jistě pak i do Říma, nastolení na císařský stolec nebo umístění zaživa ve skvělém chrámu, kam by se chodili všichni kořit. Místo toho všeho čteme dál v evangeliu, že Ježíš byl Duchem veden na poušť, tam pokoušen od ďábla. A potom začal svou cestu po Palestině, cestu kázání a uzdravování, ale také cestu nepochopení, odmítání a nakonec odsouzení a smrti. A přece to byla cesta vítězná, na níž Ježíš dokonale naplnil úkol Božího služebníka, předpovědáného Izaiášem, a na níž úspěšně bojoval se zlem v lidech tím, že je uzdravoval. Nakonec pak na té cestě vybojoval ve svém umučení a smrti konečně platné ví-

tězství nad hříchem a smrtí.

Nám tohle všechno ovšem není řečeno jen proto, abychom Ježíše uznávali a obdivovali ho, i když tím se začít musí. Jsme povoláni k jeho následování. Nebe je stále otevřené, je stále čas milosti. I my jsme synové, i když ne od počátku jako Ježíš. Ale na křtu jsme za syny přijati byli. A i nám byl dán Duch ve křtu a jeho dary byly zpečetěny v biřmování. A konečně máme pokračovat v uskutečňování Ježíšovy práce pro lidi, totiž pro jejich spásu ("Jděte do celého světa, učte všechny národy...").

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 11. 1.

Žid 1,1-6

Mk 1,14-20

Bůh promluvil skrze Syna: aby se přiblížil člověku a ztotožnil se s ním, vstupuje do našich vztahů. Výzva, abych i já prožíval plněji otcovství ať už k dětem, nebo ke svěřenému společenství.

ÚTERÝ 12. 1.

Žid 2,5-12

Mk 1,21b-28

Záchrana všech je v plánu Božím. Nepatřím k těm, kdo by spásu nejraději omezovali na hrstku věrných?

STŘEDA 13. 1.

Žid 2,14-18

Mk 1,29-39

Láska, s jakou se náš Pán ztotožňuje s lidmi, nemá obdobu v jiných náboženstvích! Mám radost z této blízkosti? Dokážu ji předat druhým?

ČTVRTEK 14. 1.

Žid 3,7-14

Mk 1,40-45

Pokud je někdo zatvrzelý,

1. čtení Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábně, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku.

Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.“

Žalm 15

Pán dá požehnání a pokoj svému lidu.

Vzdejte Hospodinu, Boží synové, – vzdejte Hospodinu slávu a moc. – Vzdejte Hospodinu slávu hodnou jeho jména, – v posvátném rouchu se klaňte Hospodinu!

Hospodinův hlas nad vodami! – Hospodin nad spoustami vod! – Hlas Hospodinův, jak je mocný, – hlas Hospodinův, jak je velkolepý!

Vznešený Bůh zaburácel hromem, – v jeho chrámu však všichni volají: Sláva! – Hospodin trůnil nad potopou, – Hospodin jako král bude trůnit věčně.

2. čtení Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.

Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi.

Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval d'ábel.“

Evangelium Mk 1,6b-11

Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

K zamyšlení

Jordán je z pohledu českých řek jen malá říčka. Přesto je zvláštní vidět v poušti řeku. Kolem ní je terasovitý břeh, který neumožňuje zavlažit široké okolí. Je to obraz situace člověka. Když nevstoupí do řeky, nebude mít vodu života. Jordán je pouze symbol. Ale zde přichází někdo, kdo symbol proměňuje v realitu. Od této chvíle není třeba ponořit se do Jordánu, ale do Krista. Bez ohledu na místo a čas přijmout Ježíše jako Pána svého života. Začíná nová kapitola návratu Božího království na zem.

Texty k rozjímání

sám se vylučuje z jeho lásky. Toto odpadávání od živého Boha působí bolest jak lidskému společenství, tak tomu, který se pro lásku sám obětoval.

PÁTEK 15. 1.

Žid 4,1-5.11

Mk 2,1-12

Věčný odpočinek, který tak často vyprošujeme zemřelým, si vlastně připravujeme sami již zde na zemi: naší vírou, se kterou putujeme k cíli...

SOBOTA 16. 1.

Žid 4,12-16

Mk 2,13-17

Ostrost, pronikavost Božího slova „do kloubů a morku“ kéž není otupena mou netečností. Vždyť ani nedostatek lásky ji nemůže zmařit. Jeho Slovo zde prostě je!

NEDELE 17. 1.

2. neděle v mezidobí

1 Sam 3, 3b-10. 19

1 Kor 6, 13c-15a. 17-20

Jan 1, 35-42

Ohlášky

- ♣ Dnes odpoledne v 16 hodin zveme do farního kostela Nejsvětější Trojice na mši svatou.
- ♣ V sobotu 16. ledna zveme v 16 hodin na mši svatou s nedělní platností do Jílovce a Jerlochovic.
- ♣ Příští neděli 17. ledna budeme slavit mši svatou ve farním kostel v 9 a v 16 hodin.
- ♣ Na Tříkrálovou sbírku můžete přispět do zapečetěných kasiček ve všech kostelích po mši svaté ještě příští neděli.

Modlitba

Bože, Otče všemohoucí, děkuji ti, že tvůj Syn, Ježíš Kristus, přišel mezi nás. Narodil se z Marie Panny, přišel k Janu Křtiteli, odmítl Dávla, který ho sváděl, v úzkosti na sebe vzal důsledky našich hříchů a podstoupil smrt, aby nás zachránil. Děkuji ti, že jsi tak naplnil sliby dané lidstvu a věrně naplňuješ smlouvu, k níž jsi se ve své svobodě lásky zavázal. I na mne samotného shlédl tvůj Syn ze své slávy, kterou jsi mu dal, a pozvedl mě ve křtu ke svobodě dítěte Božího a dal mi podíl na svém svatém kněžství a důstojnosti krále. Dej mi, prosím, abych nikdy nezapomněl na den svého křtu a den za dnem i já věrně plnil sliby, kterými jsem se zavázal tobě, Bohu nejvyššímu a nejmilosrdnějšímu. Prosím o to skrze Krista, který mne vykoupil a s tebou a Duchem Svatým žije a kraluje na věky věků. Amen

Úmysly mší svatých 10.1.2021 – 17.1.2021

Fulnek

- Ne 10.1. Za † Ivetu Klabačkovou, za † rodinu Klabačkovou a za † rodiče Getrukovy 16:00
- Út 12.1. Za † rodiče a bratra, za duše v očisti
- St 13.1. Za † rodiče a živou rodinu Moravcovu
- Čt 14.1. Za † rodiče, bratry a živou rodinu Moravcovu
- Pá 15.1. Za † Tomáše Mužného a živou rodinu
- So 16.1. 8:00
16:00 Za † Jana Kočiba
- Ne 17.1. 9:00 Za † manžele Königovy
16:00

Stachovice

- Ne 10.1. _____
- Út 12.1. Mše svatá za farnost
- Ne 17.1. _____

Děrné

- Ne 10.1. Za † a živou rodinu Wolfovu a Goldovu
- St 13.1. Za † Jaroslava Lecha a jeho rodiče a za živou rodinu
- Ne 17.1. Za † Jiřího Štalcera a manželku

Lukavec

- Ne 10.1. Za † Dušana Sokola
- Čt 14.1. _____
- Ne 17.1. _____

Vrchy

- Ne 10.1. Za † Ladislava Trojáka, za † rodinu Dunajovu, Vavricovu, Vaňkovu a za živou rodinu
- Ne 17.1. Za † Kristýnu Pavlíkovou, rodiče a sourozence